

HET GEITENHARENKLEED OVER DE TABERNAKEL (1) HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, we zijn bezig met de bespreking van het laatste grote onderdeel van het Tabernakelcomplex, namelijk het dak van de Tabernakel, dat zoals u weet bestond uit een Heiligdom en een Allerheiligdom.

Het dak van de Tabernakel, het plafond, bestond uit vier dekkleden, die over elkaar heen waren gelegd. Allereerst was er het zogenaamde tabernakelkleed. Dit kleed werd reeds op deze website besproken. Zie de twee studies "[TABERNAKELKLEED over de Tabernakel – het](#)". Over het tabernakelkleed was het zogenaamde geitenharenkleed gedrapeerd. Daar weer overheen werd het zogenaamde rode ramsvellenkleed gelegd. Tenslotte het bovenste kleed dat onmiddellijk bescherming bood tegen de weersinvloeden. Dit was het zogenaamde (door de Statenvertaling zo genoemde) dassenvellenkleed.

De vier dekkleden tonen ons de volgende geestelijke schaduwbeelden:

- het tabernakelkleed – geloof
- het geitenharenkleed – hoop
- het ramsvellenkleed – liefde
- het dassenvellenkleed – Jezus' bescherming

We zullen vandaag verder gaan met het geitenharenkleed. In Deel 1 zullen de volgende paragrafen aan de orde komen:

- Een eerste indruk van het geitenharenkleed
- De geestelijke betekenis van het geitenharenkleed
- Geiten als schaduwbeeld van kinderen Gods
- Haren als beeld van heiligheid
- Haren als beeld van Geesteskracht

Tenslotte komt in Deel 2 nog aan de orde:

- De twee delen van het geitenharenkleed – heiligheid en heiligheidswerken
- Het zesde gordijn
- De verbinding tussen de twee delen van het geitenharenkleed

Een eerste indruk van het geitenharenkleed

Broeders en zusters, we kunnen over het geitenharenkleed in Ex. 26:7-13 lezen. Ook in Ex. 36:14-18 staat over dit kleed geschreven, maar daar wordt geen nieuwe informatie gegeven.

Ex. 26:7-13 – *“7 Ook zult gij gordijnen uit geitenhaar maken tot een tent over den tabernakel; van elf gordijnen zult gij die maken. 8 De lengte ener gordijn zal dertig ellen zijn, en de breedte ener gordijn vier ellen; deze elf gordijnen zullen een maat hebben. 9 En gij zult vijf dezer gordijnen aan elkander bijzonder voegen, en zes dezer gordijnen bijzonder; en de zesde dezer gordijnen zult gij dubbel maken, recht voorop de tent. 10 En gij zult vijftig striklisjes maken aan den kant van de ene gordijn, het uiterste in de samenvoeging, en vijftig striklisjes aan den kant van de gordijn, die de tweede samenvoegende is. 11 Gij zult ook vijftig koperen haakjes maken, en gij zult de haakjes in de striklisjes doen, en gij zult de tent samenvoegen, dat zij een zij. 12 Het overige nu, dat overschiet aan de gordijnen der tent, de helft der gordijn, die overschiet, zal overhangen, aan de achterste delen des tabernakels. 13 En een el van deze, en een el van gene zijde van hetgeen, dat overig zijn zal aan de lengte van de gordijnen der tent, zal overhangen aan de zijden des tabernakels, aan deze en aan gene zijde, om dien te bedekken.”*

Ik wil beginnen met op te merken, dat het geitenharenkleed een gesponnen kleed van haren was, uiteraard van geiten. Het bestond niet uit geitenvellen. Dit blijkt uit Ex. 35:26 – “*En alle vrouwen, welker hart haar bewoog in wijsheid, die sponnen het geitenhaar.*” Het gebruikte Hebreeuwse grondwoord is “*ieziem*” (*עִזִּים*), dat “1. geiten, 2. geitenhaar” betekent. Over de kleur van het geitenharenkleed heb ik niets in de bijbel kunnen vinden. Het kan dus zowel wit, als zwart, bruin of gevlekt zijn geweest.

Als we het schriftgedeelte aandachtig lezen, ontdekken we dat het geitenharenkleed uit twee losse, grote delen bestond.

Zoals u weet bestond óók het tabernakelkleed uit twee delen van elk 5 aan elkaar genaaide gordijnen, die 28 el lang waren en 4 el breed. Deze twee grote delen waren aan elkaar bevestigd met behulp van (2 x 50) striklisjes en (50) gouden haakjes. De scheiding tussen de twee delen viel precies over het Voorhangsel, de toegang tot het Allerheiligdom. Het is belangrijk dat u in de twee studies over het tabernakelkleed nog eens leest wat hier de geestelijke betekenis van was.

Het geitenharenkleed echter bestond uit één deel van 5 aan elkaar genaaide gordijnen, terwijl het tweede deel bestond uit 6 aan elkaar genaaide gordijnen. Het extra zesde gordijn was dubbel en had een bijzondere functie. Het hing namelijk over aan de voorkant van de Tabernakeltent (bij de ingang – de Deur). Alle elf gordijnen hadden een en dezelfde maat, namelijk 30 el lang en 4 el breed.

De bevestiging tussen de twee grote delen van het geitenharenkleed gebeurde net zoals bij het tabernakelkleed wederom met behulp van (2 x 50) striklisjes en (50) haakjes. Échter, nu schreef God voor, dat de haakjes van koper moesten zijn. Opnieuw viel de scheiding tussen de twee delen precies over het Voorhangsel, de toegang tot het Allerheiligdom.

Het geitenharenkleed had op het eerste gezicht geen (praktische) functie. Ja, het bedekte de Tabernakel in z'n geheel (Ex. 26:12-13), maar in die zin leek het eigenlijk niets toe te voegen! Immers, over de Tabernakel lagen nóg enkele dekkleden, maar nu gemaakt van veel sterkere dierenvellen. Deze zullen overigens binnenkort nog worden besproken. Het geitenharenkleed was ook niet geheel zichtbaar. Wél was het zesde gordijn (4 el breed) van het tweede deel zichtbaar, dat bestemd was als een bedekking vóór de ingang van de Tabernakeltent. En omdat het geitenharenkleed groot genoeg was, waren er rondom de tent wellicht ook nog zichtbare, overhangende stroken.

Het geitenharenkleed kan waarschijnlijk geen functie als versiering hebben gehad, zoals het tabernakelkleed dat wel had. Het was immers (vrijwel) geheel aan het oog onttrokken.

Broeders en zusters, maar tóch beval God dat dit kleed er moest komen. Dan ligt het voor de hand, dat de functie van het geitenharenkleed een geestelijke was. Gods bevel om dit kleed te vervaardigen en over de Tabernakel te leggen, moet aan Zijn kinderen wat duidelijk maken. Het gaat Hem om het geestelijke schaduwbeeld.

De geestelijke betekenis van het geitenharenkleed

Als we de geestelijke betekenis van de vier dekkleden (in dit geval van het geitenharenkleed) goed willen verstaan, moeten we ons realiseren dat deze vier dekkleden de Tabernakel bedekten. Zoals u weet, verwijst naar de Tabernakel naar het Lichaam van Christus, Zijn Bruid, de Gemeente. God wil in haar Zijn woning maken. De vier dekkleden hebben dus te maken met geestelijke waarheden, die als een bedekking voor de Gemeente zullen zijn.

We leerden reeds in een vorige bijbelverkondiging, dat het eerste dekkleed over de Tabernakel, het tabernakelkleed, naar ons geloof in Jezus Christus verwijst. De Gemeente moet als het ware met dit geloof worden bedekt. En niet zomaar een beetje geloof, neen, met de

maat van de volheid van het geloof in Christus (Efez. 4:13). Daarom moesten al de gordijnen van het tabernakelkleed één maat hebben (Ex. 26:2).

Zoals ik in de inleiding reeds opmerkte, is het geitenharenkleed een geestelijk schaduwbeeld van de hoop. De Gemeente zal ook met hoop moeten worden bedekt. Maar met welke hoop, broeders en zusters?

Uiteraard met de hoop en het vertrouwen, dat de Heer álles hetgeen Hij ons beloofd heeft, ook werkelijk zal doen en ten uitvoer brengen.

Fil. 1:6 – *“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus;”*

Rom. 8:28 – *“En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.”*

Maar met name óók met de hoop, dat Hij op aarde terug zal komen om ons voor altijd naar het Vaderhuis te brengen (Joh. 14:2-3). In het volgende schriftdeel wordt dit nog duidelijker. 1 Joh. 3:2-3 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*

Dit schriftdeel leert ons een belangrijk aspect, dat onlosmakelijk aan de hoop is verbonden, namelijk heiligheid, cq. heiligmaking. Want *“.... een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*

De Gemeente moet dus met echte, reële hoop worden bedekt. Er moet in ons een zekerheid heersen van: *“De Heer is getrouw en Hij zal het zeker doen en Hij komt terug voor ons”*. En deze beslistheid zal door de Heilige Geest in ons een intens verlangen naar reiniging en heiligheid uitwerken.

Déze hoop is de enige maat (van hoop), die de Heer van de Gemeente verlangt. En daarom moesten ook de gordijnen van het geitenharenkleed (net als het tabernakelkleed) dezelfde maat hebben: *“.....; deze elf gordijnen zullen een maat hebben.”* (Ex. 26:8). Het is de maat van de grootte der volheid van Christus, de maat van de volwassen en tot volkomenheid gegroeide, geestelijke mens (Efez. 4:13).

In de volgende paragrafen zullen we de geestelijke betekenis van het geitenharenkleed nader bestuderen

Geiten als schaduwbeeld van kinderen Gods

Het dekkleed dat we bespreken, moest specifiek van geitenhaar worden gemaakt. Niet van schapenwol, neen, God wilde dat het van geitenhaar zou worden gemaakt.

Ex. 26:7a – *“Ook zult gij gordijnen uit geitenhaar maken tot een tent over den tabernakel;....”*

Wel, inmiddels hebben we geleerd dat niets in de Tabernakel op toeval berust. Geen voorwerp, geen materiaal, geen maat, geen voorschrift was er toevallig. God had en heeft met alles een bedoeling. Zijn bedoeling mogen wij vanuit Zijn Woord ontdekken en verstaan. Natuurlijk is het zo, dat het menselijk verstand niet altijd alles kan doorgronden, maar God zal het op Zijn tijd en als wij het ook verlangen, openbaren. Door Zijn Heilige Geest.

Zo is het wederom frappant om de diepere, geestelijke achtergronden van het geitenhaar te ontdekken. Het bevestigt het nauwe verband tussen hoop en heiligmaking.

Een kleed van geitenharen moest de Tabernakel bedekken. Maar evenzo bestemde God de haren om als een deksel, als een bedekking, van het hoofd van de mens (in het bijzonder van de vrouw) te fungeren (1 Cor. 11:5-6,15).

Ik wil u er aan herinneren, dat het lichaam van de mens volgens de bijbel een tempel (tabernakel) van de Heilige Geest is. 1 Cor. 6:19 – *“Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?”*

Tevens maak ik u er op attent, dat de vrouw in de bijbel een beeld van de Gemeente is, dus van de Bruid. Openb. 19:7 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.”*

De eerste vraag die we ons moeten stellen, broeders en zusters, is: *“Wat leert de bijbel ons over de geestelijke betekenis van geiten?”*

Voor het verstaan van dit schaduwbeeld moeten we lezen in het boek Hooglied, dat handelt over de intieme gesprekken tussen koning Salomo en zijn bruid, de Sunamitische (de Sulamitische). U zult er van op de hoogte zijn dat Salomo een beeld is van Jezus, de Vredevorst en Hemelbruidegom, terwijl de Sunamitische een beeld is van de Bruid van Jezus.

Tijdens deze gesprekken vergelijkt Salomo de haren van zijn bruid met een kudde geiten op de berg Gilead. De haren zijn voor een vrouw heel erg belangrijk! Ze bepalen voor een groot deel haar schoonheid. Hoogl. 4:1 en 6:5 – *“Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duivenogen tussen uw vlechten; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads afscheren..... Zie, gij zijt schoon, Mijn vriendin! zie, gij zijt schoon; uw ogen zijn duivenogen tussen uw vlechten; uw haar is als een kudde geiten, die het gras van den berg Gileads afscheren.”*

Salomo zei dat de haren van zijn geliefde op een grazende kudde geiten op de berg Gilead leken. De kleur van die geiten (zwart of wit of bruin) is mij niet bekend. Er zijn sommige bijbeluitleggers die zeggen dat voor het geitenharenkleed de witte haren van Angora-geiten werden gebruikt. Of dat zo is, weet ik niet. Maar één ding weet ik wel, het beeld van deze grazende geiten was voor Salomo blijkbaar een heerlijk gezicht. Net zoals het voor Jezus fijn is om te zien, dat de kinderen Gods (Zijn Bruid) zich voeden met het Woord van God.

Grazige weiden zijn een schaduwbeeld voor (de beschikbaarheid van) het Woord van God (Ps. 23:2). In het beeld van die kudde grazende geiten wordt ons dus al duidelijk, dat geiten verwijzen naar kinderen Gods, die genieten van Zijn Woord.

Waar graasde die kudde geiten? Op de velden van de berg Gilead. In het Hebreeuws is dat *“Gkiel’ad”* (גלעד). Op deze berg groeiden dichte bossen en er waren grazige weiden vol met geurige kruiden. Daar stond deze berg om bekend. Maar van belang is, dat dit woord *“Gkiel’ad”* (גלעד) is afgeleid van twee woorden, namelijk van *“gka”* (גל), dat wil zeggen *“golf, stapel”* én van *“eed”* (עד), dat wil zeggen *“getuige(nis)”*. En zó ziet Jezus Zijn Bruid het liefst, broeders en zusters, als een golf, als een menigte van vurige getuigen van Hem. Getuigen die Zijn heerlijkheid verkondigen. En, broeders en zusters, de eeuwigheid is hieraan verbonden, want het nauw verwante Hebreeuwse woordje *“ad”* (עד) betekent ook *“eeuwigheid”*. Hiermee krijgen de schriftgedeelten Joh. 14:2-3 en 1 Joh. 3:2-3 uit de vorige paragraaf een veel diepere dimensie. Als wij straks voor altijd met Jezus in het Vaderhuis willen zijn, is het van belang om Zijn Woord lief te hebben en getuigen van Hem te zijn.

Ik wil u overigens er ook op wijzen, dat er was sprake van een kudde, met andere woorden van een hechte groep. Zo moet het ook zijn, namelijk eenheid onder de kinderen Gods, eenheid in de gemeente, eenheid in het Lichaam van Christus. Kinderen Gods die zich gezamenlijk en zonder verdeeldheid bezig houden met het getuigen over Jezus en het verkondigen van het Evangelie én het regelmatig tot zich nemen van het frisse gras van het Woord van God. Deze kinderen Gods zijn geestelijk erg sterk. Ook dit zien we terug in de Hebreeuwse betekenissen. Zojuist zagen we het in de betekenis van *“Gkiel’ad”* (גלעד), maar nu tevens in de betekenis van het woord voor geit. Een *“geit”* is in het Hebreeuws een *“eez”* (עז). Het betekent *“sterk, (vrouw)tjes-geit”*. Maar dit woord is afgeleid van de werkwoordstam *“aazaz”* (עזז) en betekent *“dapper zijn, flink zijn, sterk zijn, krachtig zijn”*.

Haren als beeld van heiligheid

Leert de bijbel ons ook iets specifiek over haren, behalve dan dat het fungeert als een bedekking? Graag wil ik met u lezen in Num. 6:2-8 – *“2 Spreek tot de kinderen Israëls, en*

zeg tot hen: Wanneer een man of een vrouw zich afgescheiden zal hebben, belovende de gelofte eens Nazireërs, om zich den HEERE af te zonderen; 3 Van wijn en sterken drank zal hij zich afzonderen; wijnedik, en edik van sterken drank zal hij niet drinken, noch enige vochtigheid van druiven zal hij drinken, noch verse of gedroogde druiven eten. 4 Al de dagen van zijn Nazireërschap zal hij niet eten van iets, dat van den wijnstok des wijns gemaakt is, van de kernen af tot de basten toe. 5 Al de dagen der gelofte van zijn Nazireërschap zal het scheermes over zijn hoofd niet gaan; totdat die dagen vervuld zullen zijn, die hij zich den HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij heilig zijn, latende de lokken van het haar zijns hoofds wassen. 6 Al de dagen, die hij zich den HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij tot het lichaam eens doden niet gaan. 7 Om zijn vader of om zijn moeder, om zijn broeder of om zijn zuster, om hen zal hij zich niet verontreinigen, als zij dood zijn; want het Nazireërschap zijns Gods is op zijn hoofd. 8 Al de dagen van zijn Nazireërschap is hij den HEERE heilig.”

In dit schriftgedeelte lezen we over het zogenaamde Nazireërschap. Een man of een vrouw in Israël kon daartoe besluiten om zich geheel aan de Heer te wijden en zich af te zonderen van een werelds leven. Het drinken van wijn was een symbool van werelds genot en een werelds leven. Iemand die zich afzonderde voor de Heer (Num. 6:2b – “....., belovende de gelofte eens Nazireërs, om zich den HEERE af te zonderen;”), werd als heilig voor de Heer beschouwd. Dit wordt benadrukt met de betekenis van de gebruikte Hebreeuwse woorden:

Het woordje “heilig” in vers 5 en 8, in het Hebreeuws “kadosj” (קָדוֹשׁ), betekent “afgezonderd” en is afkomstig van het werkwoord “kaadasj” (קָדַשׁ), dat “toewijden, wijden, heiligen, voorbereiden, afzonderen” betekent.

Het woord vertaald met “zich afzonderen” in vers 3 en 5, in het Hebreeuws “naazar” (נָזַר), betekent eveneens “toewijden, wijden, afzonderen”.

Het woord “Nazireër” in vers 2, in het Hebreeuws “nazier” (נָזִיר), betekent “een toegewijde, een afgezonderde”.

Ziet u hoe van verschillende kanten (via woorden die synoniem zijn) het thema van afzondering voor de Heer, wordt benadrukt? Deze taalstijl is typisch voor de Hebreeuwse bijbel. Heiligmaking voor de Heer heeft te maken met (toe-)wijding aan Hem, met afzondering en voorbereiding voor Hem.

En, broeders en zusters, hét teken van heiliging en afzondering voor de Heer was, dat men de hoofdharen niet afschoor. Men liet de haren groeien.

Ik wil met u delen, hoe God aankeek en aankijkt tegen het zich afzonderen voor Hem, dus hoe Hij denkt over heiligmaking. Dit blijkt uit Num. 6:2 – “Wanneer een man of een vrouw zich afgescheiden zal hebben, belovende de gelofte eens Nazireërs, om zich den HEERE af te zonderen.” Het gaat mij in het bijzonder om het werkwoord “zich afscheiden”. Dit werkwoord is in het Hebreeuws “paala” (פָּלַא) en het betekent “wonderbaar zijn, wonderlijk zijn, overtreffen, buitengewoon zijn”. Het gedeelte uit vers 2 luidt dus in feite: “Wanneer een man of een vrouw wonderlijk (buitengewoon) zullen zijn, belovende de gelofte eens Nazireërs, om zich den HEERE af te zonderen.” Iedere man en iedere vrouw die zich afscheidt van de wereld voor Hem, is in Gods ogen buitengewoon en wonderbaar.

Dat is toch iets onbegrijpelijks, broeders en zusters? Dat God ons, zo zwakke en dikwijls falende zielen die zich voor Hem willen heiligen, als buitengewoon en als wonderbaar ziet? Wie kan toch ooit Gods liefde doorgronden?

Maar dat is nog niet alles, broeders en zusters, Gods bewondering voor ons gaat nóg dieper! Want het in Num. 6:4-8 gebruikte woord “Nazireërschap”, in het Hebreeuws “nezer” (נֵזֶר), betekent allereerst “toewijding, afzondering”, maar het betekent óók “kroon, diadeem”. God maakt als het ware duidelijk, dat ieder die zich voor Hem heiligt en afzondert van de zondige wereld een kroon (diadeem) zal ontvangen (lees ook 2 Tim. 4:8). En deze kroon is een heel bijzondere kroon. Want het is een kroon, die vergelijkbaar is met de kroon van de Israëlitische hogepriester. Ex. 39:30 – “Zij maakten ook de plaat van de kroon (in het Hebreeuws “nezer” – נֵזֶר) der heiligheid van louter goud, en zij schreven daarop een schrift, met zegelgraving: DE HEILIGHEID DES HEEREN”.

Wordt u nu het verband tussen haren en heiligheid (heiligmaking) duidelijker, broeders en zusters? Het kleed van geitenhaar bedekte de Tabernakel zoals onze haardos ons hoofd bedekt. En u weet, dat onze gedachten zich juist in het hoofd, in onze hersenen afspelen. Onze gedachten moeten worden gereinigd en geheiligd en gecontroleerd. Ze moeten voortdurend onder controle van de Heilige Geest zijn en zich toespitsen op Jezus' Wederkomst. Dan zal op zeker moment de HEILIGHEID DES HEEREN, dit is de heerlijkheid waarmee Jezus onze Hogepriester is bekleed, ons als een kroon bedekken (Joh. 17:22; 2 Cor. 3:18 en leest u ook Hoogl. 5:10-11). Daarom ook moest de kroon van de Israëlitische hogepriester van goud worden gemaakt. Van goud dat verwijst naar de Heilige Geest (Zach. 4:1-6,12).

Onze haren bedekken ons hoofd! Zoals het geitenharenkleed de Tabernakel bedekt en zoals heiligmaking de Gemeente en elk kind van God bedekt.

God maakt op deze wijze duidelijk dat heiligmaking zó noodzakelijk is, broeders en zusters. Voor elke gemeente en voor elk individu. Want heiligheid bedekt ons in geestelijke zin. Met andere woorden, het biedt ons een schuilplaats bij Hem.

Het tegenbeeld kunnen we in schaduwbeeld in de levens van Adam en Eva zien. Want onmiddellijk, nádat zij in zonde waren gevallen, ontdekten zij dat ze naakt waren en ze verborgen zich uit angst voor God (Gen. 3:6-10). Maar wat een grote genade, dat God hen onmiddellijk tegemoet kwam met dierenvellen, hiermee wijzend op Jezus, het Lam Gods, Dat voor de mensen zou worden geslacht (Gen. 3:21).

Ja, de zonde verbreekt werkelijk de gemeenschap met God. Ook dit aspect vinden we terug in het schriftgedeelte Num. 6:2-8, met name in vers 5a: *“Al de dagen der gelofte van zijn Nazireërschap zal het scheermes over zijn hoofd niet gaan;”*

“Scheermes” is in het Hebreeuws “*ta’ar*” (תער). Dit woord is afkomstig van de stam “*arah*” (ערה), dat “*bloot zijn, naakt zijn, ontbloten*” betekent. Maar deze stam wordt ook gebruikt voor “*ontdekken, legen, uitgieten, ontdoen (van sexuele misdragingen)*”. En het betekent ook “*vernietigen, berooid achterlaten*”. God beveelt om niet te scheren, opdat men niet wordt ontbloot. Ziet u hoe God in Zijn Woord middels één enkel woordje aan ons een intensieve les kan leren? Wie zondigt en zich niet voor Hem heiligt, die is naakt. Maar zodra men zich voor God afzondert in heiligmaking, begint men zichzelf te ontdekken en te ontdoen van elke zonde en misdraging. Doet men dit niet, dan blijft men naakt, vernield en berooid achter.

Haren als beeld van Geesteskracht

Broeders en zusters, haren zijn allereerst een teken van heiligheid, maar ze zijn zeker ook een teken van de kracht van de Heilige Geest. Heiligheid en Geesteskracht behoren bij elkaar. God heeft een welbehagen in heiligheid en heiligmaking, omdat Hijzelf heilig is.

1 Petr. 1:15-16 – *“Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig.”*

En God zal de persoon die zich heiligt, aandoen met Zijn grote kracht.

In Richt. 16 kunnen we een treffend voorbeeld lezen over het leven van Simson. Simson was een Nazireër (Richt. 13:5). In de vorige paragraaf hebben we het uitgebreid over Nazireërschap gehad. Hij was bestemd om zich voor God af te zonderen en hij had de roeping van God gekregen om het volk van Israël van de Filistijnen te verlossen. Simson werd door de Heer geweldig gebruikt. Maar wat gebeurde er? Hij begon te spelen met de geestelijke dingen (Richt. 14-16). Hij begon spelletjes te spelen met zijn tegenstanders over de vraag wat toch de bron van zijn grote kracht zou zijn. Simson's grote kracht was niet zijn eigen kracht. Neen, het zat 'm in de kracht van de Heilige Geest. Als Simson geconfronteerd werd met de vijanden van Israël, dan vulde de Heilige Geest hem overvloedig met zodanig grote kracht, dat hij die vijanden met gemak versloeg. Die grote kracht werd uitgedrukt in de zeven haarlokken van Simson (Richt. 16:13). Deze zeven haarlokken zijn een symbool van de zeven Geesten Gods, namelijk de Heilige Geest (Openb. 5:6).

Maar dit alles was voor Simson een spelletje geworden en hij verried de Heilige Geest aan Israëls aartsvijanden middels een listige vrouw Delilah. Richt. 16:17 – *“Zo verklaarde hij haar zijn ganse hart, en zeide tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn hoofd gekomen, want ik ben een Nazireër Gods van mijn moeders buik af; indien ik geschoren wierd, zo zou mijn kracht van mij wijken, en ik zou zwak worden, en wezen als alle de mensen.”*

Ja, broeders en zusters, zodra wij ons niet meer voor de Heer van de zonden en de wereld afzonderen en niet meer in heiligmaking opgaan, zullen wij de kracht van de Heilige Geest in ons leven verliezen, namelijk die onontbeerlijke, oneindige Kracht van de Geest, Die wil acteren in heilige levens die zich heiligen voor de Heer. Dit gebeurde ook met Simson! Richt. 16:20-21 – *“En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de HEERE van hem geweken was. Toen grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.”*

Was dit niet vreselijk, broeders en zusters? Eerst was hij krachtig en sterk en overwinnend door de kracht van de Heilige Geest. Maar nu was Simson een treurige verliezer, aan sterke ketenen (van zonden van lichtzinnigheid en hoogmoed) gebonden en geestelijk stekeblind. Wat een onheil als ons dit zou overkomen!

Ik wil opnieuw uw aandacht vragen voor het woordje scheermes. Zojuist lasen we in de vorige paragraaf in Num. 6:5, dat het woord voor “scheermes” in het Hebreeuws “*ta’ar*” (תֵּעַר) was, met als verborgen geestelijke betekenis “*naakt zijn, berooid achtergelaten*”. Maar hier in Richt. 16:17 wordt een totaal ander woord voor “scheermes” gebruikt, namelijk “*moorah*” (מֹוֹרָה). In dit woord zien we wederom de geestelijke toestand (in dit geval van Simson) weerspiegeld, want “*moorah*” (מֹוֹרָה) is afkomstig van de stam “*moer*” (מֹוֹר), dat “*veranderen, verkwanselen, zich ontdoen van, verwijderen*” betekent. En zo was het natuurlijk ook! Simson speelde een spelletje met de hemelse Trooster (de Heilige Geest), Die Hem nabij stond als Helper, en hij beschouwde zijn geestelijke opdracht als één groot spel. Uiteindelijk verkwanselde hij hierdoor de Heilige Geest in zijn leven.

Nog één laatste opmerking over Simson. Als zijn haren zouden worden afgeschoren, dan zou hij zwak worden. Ik heb altijd aangenomen, dat dit uitsluitend betekent dat hij geen kracht meer zou hebben (Richt. 16:17). Maar het hier gebruikte werkwoord voor “*zwak worden*” is in het Hebreeuws “*chalah*” (חָלָה) en betekent “*ziek worden, zwak worden, vermoeid worden, gekweld zijn, geteisterd zijn, gewond zijn*”. U ziet dus, broeders en zusters, dat er veel méér aan de hand is als wij de door God verlangde heiligmaking in ons leven verzaken, nalaten of opgeven. Niet alleen verliezen wij (als Simson) de kracht van de Heilige Geest in ons leven, maar ook worden wij geestelijk ziek en geestelijk stekeblind.

Broeders en zusters, welke conclusie mogen we nu trekken naar aanleiding van de drie paragrafen over de betekenis van geiten en van haren, dus van het geitenharenkleed over de Tabernakel?

Ik geloof dat de conclusie moet zijn, dat dit kleed verwijst naar Gods kinderen die Zijn Woord liefhebben en die bedekt zijn met Zijn heiligheid en met de kracht van de Heilige Geest. Zij zullen veilig zijn in de schuilplaats van de Allerhoogste (Ps. 91:1).

Het tegenbeeld van deze conclusie blijkt ook uit Lev. 13-14 met betrekking tot de voorschriften ten aanzien van melaatsheid. We lezen dat melaatsheid (het bijbelse beeld voor zonde) ook gepaard ging met haaruitval en haarverkleuring. Als de zonde heerst, verliezen we onze geestelijke haren (heiligheid). Indien nu een melaatse was genezen, dan moest hij blijkens Lev. 14:8-9 zijn hoofd kaal scheren. Hij moest als het ware met een schone lei beginnen.

Geliefde broeders en zusters, volgende week zullen we deze studie vervolgen met de heilighedswerken. Het is Gods wil dat wij niet zogenaamd heilig zijn, maar dat we dit bewijzen met onze daden. De Here zegene u. Amen.

(wordt vervolgd)